

understøtter de unge Haandværkerlærlinge, haaber jeg, at det høie Thing vil være villigt til at gaa med til den forholdsvis moderate Udvidelse, her er foreslaaet.

Til § 26, som jeg nu gaar over til, er Vædringsforslaget under Nr. 131 en ny Konto 8,000 Kr. til Landbohøjskolens videre Udbilling. Jeg behøver ikke nærmere at udtale mig om den Sag, idet jeg kan henholde mig til den ærede Ordfører. Jeg har tilladt mig at stille et Vædringsforslag udenfor Listen under Nr. 1 til samme Paragraf om, at Kontoens Text affattes saaledes:

„Til Bestridelse af Udgifterne ved en Fremstilling af dansk Maltbyg ved den internationale Udstilling i Newcastle on Tyne og ved Landbrugsmødet i Trondhjem i Sommeren 1887 samt ved Bryggeriudstillingen i London i Oktober Maaned f. N.“ Jeg maa hertil tillade mig at bemærke til den ærede Ordfører — jeg vilde gjerne bede ham bemærke, hvad jeg her siger, om dette Forslag, som blev betegnet som formelt, forsaavidt det angaar en Udvidelse af Bygudstillingen til Trondhjem og London — at det kan blive Noget mer end formelt; thi jeg er ikke sikker paa, at man kan udstille alle tre Steder, men muligt kun de to Steder, og jeg er ikke sikker paa, at Newcastle er et af dem. Det ligger ikke ganske klart for mig i dette Øieblik. Der synes at være Vanskelighed derovre fra i den Retning. Forslaget gaar altsaa ud paa at give en Bemyndigelse til at udstille de tre Steder, hvis man kan, eller i fornødent Fald kun de to Steder. Jeg vil helst have givet en nærmere Forklaring over Vædringsforslagets Betydning, for at jeg ikke skal foranledige, at Noget bliver vedtaget, uden at man er bleven enig om, hvad det betyder; det er jo for Resten ikke nogen betydelig Sag. Vædringsforslaget under Nr. 177 giver mig ikke Anledning til hyderligere Omtale. — Vædringsforslaget under Nr. 178, som gaar ud paa en Bevilling til Holdepladser, der foreslaas udbudede som Holdeplads, eventuelt udbudede til Stationer, skal jeg nærmere omtale. Den ærede Ordfører bemærkede her ganske rigtigt, at det særligt var Henhyn til Vanskelighederne ved at erhverve Jord, som gjorde, at man var betænkelig. At man iøvrigt, naar det fra Administrationens Side erkjendes — og det er erkjendt for disse, men ikke for Andre, at de ere gaaede saa høit til Veirs, at de overgaa visse Stationer — kan have Grund til at stille mig velvilligt til deres Udvidelse, er en Selvfølge, men paa den anden Side har jeg meddelt det ærede Udvalg, at det er saa overordentlig store Opofferelser, der forlanges

af Staten, naar den skal indkjøbe Jord, at man fornøftigvis ikke kan gaa til det. Det er derfor, jeg har ønsket at kunne expropriere; jeg tror ganske vist, det maa komme dertil. Jeg henholder mig altsaa til den ærede Ordførers Udtalelse om, at det høie Thing eller i alt Fald Finantsudvalget har været enigt i, at man giver en saadan almindelig Bemyndigelse til Expropriation, naar det viser sig nødvendigt. Jeg skal hertil føie en anden Bemærkning. Den ærede Ordfører forhandlede under Finantslovens 2den Behandling udførligt med mig om Sneffjærmepørgsmaalet. Jeg skal her sige, at hvis man for de fremtidige Sneffjærms Vedkommende vil have en bedre Ordning, og hvis man vil have en Forbedring, som er mulig eller sandsynlig — jeg kan ikke sige det, men jeg tror det — i Stedet for de nuværende, vil man kun kunne faae det ved at give Bemyndigelse til Expropriation. Under den Forudsætning kan man ordne Sagen paa en passende Maade, men nu, naar man skal kjøbe Strimlerne langs Banen, kan det ikke lade sig gjøre. Jeg vil kun tilføie dette, fordi det Samme gælder i saa mange Tilfælde, at vi maa have en Expropriationslov for nye Anlæg. Vi have jo en saadan, naar vi anlægge nye Jernbaner, men dermed er det stop. Hvad man ikke har taget den Gang, kan man ikke faae, uden ved siden at kjøbe det. Vædringsforslag under Nr. 180 behøver jeg ikke at opholde mig ved. Jeg skal lidt nærmere omtale det af mig udenfor Betænkningen under Nr. 2 til § 27 stillede Vædringsforslag, som angaar Udvidelsen af Frederikshavns Havn. Der foreligger vel ikke nogen Lov om en Udvidelse af Frederikshavns Havn, men man var i sin Tid enig med den daabærende Indenrigsminister om, at en af de Summer, som stod i det den Gang forelagte Lovforslag, 2,200,000 Kr., var den, der skulde lægges til Grund for Frederikshavns Havns Udvidelse, og i Henhold hertil har man senere givet sine Bevillinger og fremmet Planen. Efter at Nødhavnskommissionens Betænkning er afgivet til mig — den foreligger paa Grund af enkelte Mangler ved Trykningen ikke for det høie Thing, men vil komme i Løbet af saa Dage — er jeg bleven opmærksom paa, at man næppe vil kunne faae en anden Tilflugtshavn paa denne Side af Kysten, og endvidere er jeg bleven opmærksom paa, at man med en forholdsvis lille Beføstning kan indvinde 4 Tdr. Vand og ved at anvende nogle Tusinde Kroner kan styde Moloen længere ud og komme ud paa dybt Vand. Man vil komme nær ud til 24 Fods Kurven